

(Peter Petersen)

ARKIV-AFDELINGE

Stræffelige Følger af forbuden Kjærlighed,

hvorledes en Moder har forført sine 2 unge Døtre til
paa en forfærdelig oprørende Maade at dræbe deres
nyfødte Børn ved at halslægge og partere dem osv.

Med Beretning.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Bernh. Wennstrøm, Brogade 14.

acc. [1884.]

Statsbiblioteket

Mel. Nattens dæmrende Taage.

Nædsel fylder vor Tanke
Tidt ved Romaners Spind,
Frygtsomt Hjerterne banke,
Bleg bliver manges Kind,
Men naar man saa betænker,
At det opfundet var,
Brister strax Frygtens Lænker,
Tanken er atter klar.

Men hvad skal man nu sige
Naar man erfare maa,
At der i Danmarks Rige
Slige Uhyrer gaa,
Som nu paa Fejsø findes,
Moder og Døtre to,
Alle i Gru forbindes,
Myrde med grulig No.

Spæde Børn har de rolig
Dræbt og parteret smaat,
Hjælp hinanden saa trolig,
Det er dog altfor raat.
Syttten Aar var den ene
Morderste, af hvor ung!
Hjerter de har som Stene,
Nu kommer Straffen tung.

Hvilken Moder! at føre
Børn paa en saadan Vej,
Knap man synes at høre
Sandhed, — man tror det ej!
Mon ikke bitter Anger
En Gang dem martre vil,
Naar de som usle Fanger
Glemme al Tant og Spil!

Bellyst Spiren er bleven
Til deres grumme Id,
Snart er Dommen vel streven,
Spildt er nu deres Tid.

Hvad vil vel Stæbnen blive
For disse Kvinder tre,
Mon de faar end i Live
Glæde og Fred at se?

Peter Petersen, Husmand.

Beretning.

Om de forfærdelige tre Barnemorderster, Moder og 2 Døtre, meddele vi i Uddrag efter „Nakskov Avis“ følgende:

Et ugift Fruentimmer havde et Par Døtre, Louise og Christine, i en Alder af henholdsvis 22 og 17. Aar, som hver for sig blev frugtommelige og som i Forening med Moderen for henved 2 Aar siden ombragte de af dem uægte fødte Børn strax ved Fødslen. — Da Louise mærkede, at hendes Nedkomst nærmede sig, gav hun Moderen Meddelelse herom, og de besluttede da, at Barnet skulde „ødelægges“ strax efter Fødslen. Senere kom den da kun 14-aarige Christine til og blev indviet i Planen, samt paa Grund af Moderens Trusler bestemt til at deltagte i Forbrydelsen. — Noget Tid efter, da Christine en Aften besøgte Louise, mærkede denne Fødselsveer og sendte derfor Bud efter Moderen. De tre Forbryderster tjente nemlig paa tre forskellige Gaarde i Nærheden af hverandre. Moderen kom ogsaa tilstede, og efterat de i Rjokkenet paa den Gaard, hvor Louise tjente, havde sat sig i Besiddelse af en Huggeslof, en Øxe, 2 store Knive og 3 store Tørklæder, gik de om Aften Kl. 10—11 ud i Marken og toge Ophold ved et Gærde. Efter ca. 1 Times Forløb nedkom Louise med et fuldbaaret, levende og velstakt Drengbarn. Efter Planen skulde Christine nu dræbe Barnet, men hun vægrede sig, og først efter at Moderen paany havde truet hende med, at det skulde komme til at gaa ud over hende, hvis hun ikke gav efter og fuldbyrdede Forbrydelsen, tog hun den medbragte Øxe og huggede dermed Halsen over paa Barnet, som Moderen holdt over Huggesloffen. Saavel Barnets Hoved som Legeme parteredes nu i 24 a 26 Dele, og Stykkerne fordeltes derpaa i de 3 medbragte Tørklæder. Moderen vaskede derefter Øxen og Knivene samt kradsede noget i Jorden, saa at det fremkomne Blod ikke skulde komme tilsynne, og de tre Forbryderster gik nu tilbage, hver med et af de Tørklæder, hvori Stykkerne af Barnet var lagte, og det

Følger af forbuden Kjærlighed

Rædsel fylder vor Tanke
Tidt ved Romaners Spind,
Frygtsomt Hjerterne banke,
Bleg bliver mangen Kind,
Men naar man saa betænker,
At det opfundet var,
Brister strax Frygtens Lænker,
Tanken er atter klar.

Men hvad skal man nu sige
Naar man erfare maa,
At der i Danmarks Rige
Slige Uhyrer gaa,
Som nu paa Fejø findes,
Moder og Døtre to,
Alle i Gru forbindes,
Myrde med grulig Ro.

Spæde Børn har de rolig
Dræbt og parteret smaat,
Hjalp hinanden saa trolig,
Det er dog altfor raat.
Sytten Aar var den ene
Morderske, ak hvor ung!
Hjerter de har som Stene,
Nu kommer Straffen tung.

Hvilken Moder! at føre
Børn paa en saadan Vej,
Knap man synes at høre
Sandhed, - man tror det ej!
Mon ikke bitter Anger
En Gang dem martre vil,
Naar de som usle Fanger
Glemme al Tant og Spil!

Vellyst Spiren er bleven
Til deres grumme Id,
Snart er Dommen vel skreven,
Spildt er nu deres Tid.
Hvad vil vel Skæbnen blive
For disse Kvinder tre,
Mon de faar end i Live
Glæde og Fred at se?

Beretning.

Om de forfærdelige tre Barnemordersker, Moder og 2 Døtre, meddele vi i Uddrag efter "Nakskov Avis" følgende:

Et ugift Fruentimmer havde et Par Døtre, Louise og Christine, i en Alder af henholdsvis 22 og 17 Aar, som hver for sig blev frugtsommelige og som i Forening med Moderen for henved 2 Aar siden ombragte de af dem uægte fødte Børn strax ved Fødslen.

Da Louise mærkede, at hendes Nedkomst nærmede sig, gav hun Moderen Meddelelse herom, og de besluttede da, at Barnet skulde "ødelægges" strax efter Fødslen. Senere kom den da kun 14aarige Christine til og blev indviet i Planen, samt paa Grund af Moderens Trusler bestemt til at deltage i Forbrydelsen.

Nogen Tid efter, da Christine en Aften besøgte Louise, mærkede denne Fødselsveer og sendte derfor Bud efter Moderen. De tre Forbrydersker tjente nemlig paa tre forskellige Gaarde i Nærheden af hverandre. Moderen kom ogsaa tilstede, og efterat de i Kjøkkenet paa den Gaard, hvor Louise tjente, havde sat sig i Besiddelse af en Huggeblok, en Øxe, 2 store Knive og 3 store Tørklæder, gik de om Aften Kl. 10-11 ud i Marken og toge Ophold ved et Gærde. Efter ca. 1 Times Forløb nedkom Louise med et fuldbaaret, levende og velskabt Dregebarn.

Efter Planen skulde Christine nu dræbe Barnet, men hun vægrede sig, og først efter at Moderen paany havde truet hende med, at det skulde komme til at gaa ud over hende, hvis hun ikke gav efter og fuldbyrdede Forbrydelsen, tog hun den medbragte Øxe og huggede dermed Halsen over paa Barnet, som Moderen holdt over Huggeblokken. Saavel Barnets Hoved som Legeme parteredes nu i 24 a 26 Dele, og Stykkerne fordeltes derpaa i de 3 medbragte Tørklæder. Moderen vaskede derefter Øxen og Knivene samt kradsede noget i Jorden, saa at det fremkomne Blod ikke skulde komme tilsyne, og de tre Forbrydersker gik nu tilbage, hver med et af de Tørklæder, hvori Stykkerne af Barnet var lagte, og det var Bestemmelsen, at disse skulde spredes og nedgraves paa Møddingerne ved de tre forskellige Gaarde paa hvilke Forbryderskerne tjente.

Medens Moderen og Christine strax samme Nat efterkom denne Beslutning, havde Louise paa Grund af Mathed i Anledning af Fødslen, ikke Kræfter dertil, hvorfor hun, da hun kom hjem, gjemte Tørklædet med Indhold i en Skuffe og først fik det ud nogle Dage senere.

Allerede den Gang Louises Barn ombragtes, var Christine vidende om, at ogsaa hun var frugtsommelig, og det varede ikke længe, inden hun aabenbarede dette for Moderen. Denne foreslog hende at bruge Abortivmidler, men da et Forsøg dermed ikke gav noget Resultat besluttede de senere i Forening at dræbe Barnet paa samme Maade som Louises.

En Aften, da Christine mærkede Fødselsveer, lod hun derfor Moderen tilkalde. Denne kom ogsaa, og da de antog, at Gaardens Folk vare gaaede til Ro, forsynede de sig i Kjøkkenet med en Øxe og en Kniv og gik ud til Møddingpladsen, hvor de samlede noget Halm, som blev lagt hen i et Hjørne mod Svinestalden.

Paa denne Halm fødte Christine ikke længe efter et fuldbaaret og velskabt Pigebarn, der havde Liv og begyndte at skribe. Det beholdt imidlertid ikke Livet ret længe, idet Christine strax huggede dets Hals over med Øxen. Derefter blev ogsaa Liget af dette Barn parteret, dog kun i 15 a 16 Stykker, men da Foraaret nærmede sig, og Gødningen fra Møddingen til den Tid blev ført ud og spredt paa Marken, turde de ikke nedgrave Stykkerne i Møddingen, og de kastede derfor disse ind for Svinene, som ogsaa syntes at fortære dem. Den Halm, hvorpaa Christine havde født, spredte de derefter atter ud paa Møddingen, og efterat Øxe og Kniven var afvaskede, gik Forbryderne til Ro, hver paa sin Gaard.

De Folk, hvor Louise og Christine tjente under deres Frugtsommelighed, havde mærkeligt nok ikke haft nogen Anelse om denne. I Begyndelsen af Forhørene kom alle tre Forbrydersker med allehaande Udflugter, men omsider lykkedes det dog at tilvejebringe sandfærdige Forklaringer fra dem, og de to Pigers Moder har under sin Arrestation afgivet den Forklaring, at hun, da hun for 19 Aar siden tjente i Maribo Birk, har været meddelagtig i Drabet paa 3 andre uægtefødte Børn, ligesom hun ogsaa har tilstaaet, paa samme Tid og i samme Birk at have deltaget i Drabet paa to voxne Personer.